

med henblik på til stadighed at kvalitetsudvikle uddannelserne og ikke fastlåse og rangordne den enkelte skoleklasse eller for den sags skyld lærer.

På forskellige niveauer i uddannelsessystemet, det være sig på uddannelses- eller institutionsniveau, på sektorniveau eller inden for hele uddannelsessystemet, er der selvfølgelig en række mål, som vi skal opfylde, eller som vi hele tiden arbejder hen imod at opfylde. Målsætningerne er af gode grunde af forskellig karakter. Der er mål, vi kan og skal nå, og der er mål, som vi bevæger os i retning af, men som man måske aldrig helt kan fylde ud. Vi kan opstille et mål eller en forventning om, hvad en elev skal kunne på et givet tidspunkt, men vi kan jo altid blive bedre hele tiden.

Når vi skal evaluere kvaliteten i uddannelserne, er det vigtigt både at se på, i hvilken grad målene opfyldes, og se på de rammevilkår, der er til stede som grundlag for at opfylde de fastsatte mål. Centrale mål for uddannelsessystemet og for uddannelserne er bl.a., at der er uddannelsestilbud til alle, at der er sammenhæng i uddannelsessystemet, at ressourcerne udnyttes effektivt, og at uddannelserne har et højt fagligt niveau.

De vilkår, som uddannelserne har for deres aktiviteter, er selvfølgelig af betydning for de resultater, der kommer ud af det. Kvalificerede og engagerede lærere og motiverede og kvalificerede studerende og elever er af afgørende betydning for kvaliteten i uddannelserne, og hensigtsmæssige fysiske og økonomiske rammer og udviklingsorientering for uddannelsesinstitutionerne er sammen med forskellige støttefunktioner, hvad der også er brug for indimellem, ligeledes med til at skabe grundlaget for en god kvalitet i uddannelserne.

En evaluering forudsætter, at der er nogle klare mål at evaluere i forhold til. Målene for uddannelserne bliver, man kan vel sige, fastsat på mange forskellige niveauer fra centralt udsendte bestemmelser fra ministeriet om indhold og niveau for uddannelserne til det, som jeg ville kalde daglige kontrakter mellem underviser og elev eller studerende om, hvad der konkret skal opnås inden for et bestemt fag inden for et bestemt tidsrum.

Fra ministeriets side vil vi arbejde på at styrke sammenhængen mellem målformuleringer op igennem uddannelsessystemet og præcisere de gældende bekendtgørelser for de forskellige områder, og på nationalt plan skal det være

muligt at sammenholde resultaterne på alle niveauer af uddannelsessystemet med de fastsatte målsætninger. Aktiviteterne på det nationale niveau skal tilrettelægges i sammenhæng med de aktiviteter, der er i gang inden for de enkelte uddannelsesområder.

I Undervisningsministeriet arbejder vi allerede med kvalitetsudviklingsprojekter inden for hele uddannelsessektoren fra folkeskolen til universiteterne, og disse aktiviteter skal støtte og supplere de mange initiativer, der allerede er i gang på lokalt plan. Vi har tilrettelagt kvalitetsudviklingsprojekterne forskelligt inden for uddannelsesområderne, men fælles for dem er, at de i høj grad bygger på selvevaluering, og at de er udviklingsorienterede. Disse to elementer er efter min mening fundamentale, når det drejer sig om at udvikle kvaliteten i uddannelserne og dermed også forbedre dem.

Ministeriet arbejder desuden med at opstille og afprøve en systematik til at vurdere resultaterne og videreudvikle kvaliteten i uddannelserne. Projektet, som vi kalder »Kvalitet, der kan ses«, er en slags overbygning på de forskellige uddannelsesområders kvalitetsudviklingsaktiviteter.

Regeringen har for meget kort tid siden indgået et forpligtende samarbejde med Kommunernes Landsforening og Danmarks Lærerforening om et 8-punkts-program, »Folkeskolen år 2000«. Programmet lægger dels op til at styrke arbejdet med de basale kundskaber og færdighedsområder og dels til at sætte ekstra skub på gennemførelsen af de nye krav i folkeskoleloven.

Initiativet til programmet blev taget i enighed mellem forligspartierne bag folkeskoleloven og med den fælles forståelse af afstå fra lovændringer i de kommende to år, medmindre der var enighed. Efter udformningen af programmet har det ligeledes fået tilslutning fra forligskredsen. Derfor kan man da godt udtrykke en vis tvivl om, hvorvidt man nu også ved, hvor Venstre står i denne sag om folkeskolen. Venstre er jo et af forligspartierne bag den nuværende folkeskolelov og samtidig altså også medforlagsstiller til beslutningsforslaget her, som forudsætter flere og også betydelige ændringer af folkeskoleloven.

Inden for ungdomsuddannelserne har jeg i årets uddannelsesreddegørelse lagt op til en debat om, hvordan vi smidiggør adgangen til erhvervsuddannelserne. Hensigten er at nedbryde det hierarki, som ungdomsuddannelser-